Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ingemiscebam. Noueram eum tuis demum laboribus suis primum cum peperisset. et se iam nunquam talem pastorem et ad episcopum. Nunquid de eius glorificatione et illum et eum de suo tam detrimento dolebam. Sed dominus omnipotens ad consolandos seruos suos ad declarandam tuam miseriam. in pia sua eximia bonitate clementiae suae dignatus est ostendere signum. Nam gerfridus presbiter nepos simul eius atque successor. cum eadem una cum fratribus visitandi gratia ad illum festinans pervenisset. et paululum adhuc mineris remanentem. cum omnibus parentibus quae secum erant vidit autem se lumen magnum quasi ignem insublime consendere. ac cunctas circumquaque noctis tenebras effugare. Certa tum pheri indicium intelligens sei ac venerabilis patris obitum quod reliquum erat uitae. cum summa uelocitate peregit. ipsumque quo lumen uiderat momento obisse cognouit.

Eo tempore Karolus imperator magnus palatio morabatur. Qui cum eadem hora peregrinus foras cum alcuino aquo astrologie cognitione peritus stellarum inspectionem intentus maneret. hoc ipsum lumen cum omnibus qui presentes erant uidit. et quid significaret omnino ignarus in gemitu admiratione perculsus est. Verum aliquanto post tempore elapso contigit gerfridum sei uiri nepotem ad palatium uenire. Quem cum rei de eius institutione interrogaret. et ille cuncta prordinem retulisset. de lumine quoque quod uiderat narrauit. Aquo cum iterum uel diem kalendarum et noctis horam diligentius assiduum requisisset. aguouit eodem momento ueri luminis assiduum speculatorem et amatorem migisse ad dominum. quo ipsum lumen fuit ostensum, Unde intelligi datur. quia clara sancta eius anima in conspectu diuinae uiae. que tanta luce comitata uiit. quam splendida illuxit in deficiens et dies est sempiternus incedat. que mundi tenebras et noctis caliginem illuminauit. quia illud psalmistae inter angelicae turbae choros gaudabunda canitant. et nox illuminatio mea in deliciis meis. Ouere glosium o semper psalta predicandum confessorem. et ipsa sui institutis excellentia sed ipsum helye coparandum. Ille enim adoles tendendum diuinae cantatis feruorem igne incensus est. iste ad declarandam suae mentis puritatem lumine illustratus est. Ille curru et equos usus est ministerio. iste angelicis fultus agmine. ascendit. Ille turbinis impetu raptus. iste merito sanctae pietatis gratiam sublatus est. Sui ascendentem pallium deiecit. iste defunctus corporalis uestra eruinas dereliquit. animam celo inuenit. Ita sei hungeri et transitus se se habuit et merito dominus declarauit. quae certum discipuli in immemores eum preceptis.

Nunc ut in monasterio quod werdina dicitur. suum corpus sepeliretur. hoc ipsum ut consentirent suadere cepunt. Sed hoc nequaquam fieri potuit. quia multitudo quae conueniebat illi recolens sanctitatem et merita egre ad modum ferebat de sua eum diocesi maiam parrochiam tulisset. Proinde inter utrisque partes conuenit. ut ad minister gernafordensem ecclesiam deferretur. et ibi usque ad adventum fratris eius hildigrini inhumatus relinquieretur. qui catalaunensis ecclesie episcopus nuper ibidem morabatur.

Nunc. Factum est hoc. et in ecclesia sancte dei genitricis marie positum. et cum tanta et certa fratrum uidere uisione in magno honore usque ad memoriam annibus presentiam celebratum est. Cum cum primum nunci de sei uiri obitu uenissent. statim adaquis palacium in tunc impe erat festinauit. Aquo mandato accepto. ut in uiuum desiderauerat. sancti hungerius ibi sepeliretur. die ferme post obitum eius. xviii. ad locum quo fratrum inhumatus seruabatur peruenit. Miram rem dicturi sumus. cadauer tanto post mortem tempore nec dum aliqua corruptione dissolutum fuisse. sed integrum prisis mira fragrancia cunctos qui aderant repleuisse. Cum miraculo illud accessit. quod sedim eius uaccinium sanguinis cernant. et aliquantulum fluxisse inuentum est. Iste quoque digne ut debitum erat corpore inuoluto. cum laudibus et hymnis eleuatum. et foras ecclesiae elatum est. Sed postram atri eriam cum suae casui. sine quod magis credibile est do uolente quendam ecclesiarcis qui percipue huic tribulationi dicitur resistisse. feretrum tam ualidum pressit. ut pene ad terram pistenerent. Mirum omnis et beatum uiri meritis hoc fieri intelligentes. in maiores dominos laudes surrexerunt. Et sonabant hinc inde responsoria psonabant antiphone. et psalmi. et multitudo que nimia adeuas constituerant kyrie. pommeniam alimans cum summa alacritate ad locum quem proximus sei uiri corpus peduxere consumas. Verum quia beatus sacerdos adhuc uiuens precepit ne in ecclesia sepeliretur. ad orientalem eius plagam effosso sepulchro lapidem quem ibi signo positum dirimo

De iunctis est aut sancti hungerius. Crucianest anno diuice incarnationis octuagesimo nono viii. kalen. aprilis. et. ii. idus aprilis depositus. Decui sacro sancto institutio nobis in tam dolendum quam gaudendum et uidemus. Gratias eum do agere debemus quod talem uirum uiri temporibus concessit. qui et pouribus scis equanimitatis. et huius etatis hominibus incomparabilis et postens imitandus extitit. Gratias agere debemus quod eum nos exemplore pa. to trinum fere habere. Nam quamuis omnis sanctos nobis patronos fore confidamus. ipsum tamen speciali nos liceat indignos patrimo tueri. in absurde spamus quia nrm primus lo